

דְּתִנֶּיֶא, תוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה בְּאִינוּן פְּתָרִין
עֲלָאִין דְּאִתְקְרוּן הֵכִי וכמו שלמדנו שהתורה שבכתב והתורה שבעל פה הם
 בסוד אלו ספירות זו"ן הנקראים כך כי ז"א הוא תורה שבכתב ונוק' היא תורה שבעל פה.
מֵאִי טַעְמָא ולמה את סוד זה יבקשו לדעת מהכהנים. **כִּי מִלְאֲךָ יְהוָה**
צְבָאוֹת הוּא אלא 'כי מלאך ה' צבאות הוא', דהיינו שהוא עיקר המרכבה העליונה
 מאחר שהוא מושרש בחסד שהוא ראש לכולם ועל ידו נשפע השפע לכולם (רמ"ק).
וְתִנֶּיֶא, דְּבַעֵי כְהֵנָּא לְכוּנָּא בְּאִינוּן מְלִין דְּלַעֲיָלָא,
לִיְחִדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא כְּמָה דְּאֶצְטְרִיךְ ולמדנו שצריך הכהן לכוון
 באלו הדברים העליונים שעי"כ הוא ייחד את השם הקדוש כמו שצריך.

רעיא מהימנא

מצות ברכת כהנים וסוד הברכה בשמות הוי"ה המוזכרים בה
פְּקוּדָא בְּתָר דָּא, בְּרַבַּת פְּתָנִים המצוה שאח"כ היא ברכת כהנים
 הנרמז בשם יב"ק שהוא ר"ת ייחוד ברכה קדושה (שער מאמרי רשב"י),
יְבָרְכְךָ יְהוָה. יְאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה ושורש סוד הברכה הוא בשמות
 הוי"ה המוזכרים ביברכך ה' יאר ה' ישא ה'. **מְקוּרָא מְתִלַּת שְׁמֵהּ אֵלִין,**
יּוֹד ה"א וּא"ו ה"א (ס"א יו"ד ה"י וְא"ו ה"י [קנז]) ומקור ג' השמות הוי"ה האלו

אור הרשב"י

[קנז] כן היא הגירסה בשער מאמרי רשב"י – צריך להגיה המאמר הזה שהלשון הוא
 מוטעה. וצריך להגיהו כזה. מקורא דתלת
 מקורא דתלת שמהן אילין כי הנה תחילה
 שמהן אילין וראיתי נוסחא אחרת דתלת

הלימוד היומי

הוא בשם הוי"ה במילוי ס"ג שהוא שם יו"ד ה"י וא"ו ה"י ושלושת השמות האלו נקראים בשם ברכה. **קְדֹשָׁה, אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה, דְּמִקּוֹרָא דִּילֵיהּ,**

אור הרשב"י

משם נמשכין אל י"ג תיקוני דיקנא דעתיקא והטעם היא כי במילוי הוי"ה זו דס"ג יש בה שלשה יודין ונעשין שלשה הויות יהוה יהוה יהוה אשר הוזכרו בתפ"ר נחוניא בן הקנה ע"ה הנודעת בספ"י הכתר ומילוי שלשה הויות האלו הם במילוי יודין דע"ב ובוה תבין מה שתמצא בס' התיקונין ובוזוהר מאמרים הפוכים בענין מדרגת הוי"ה דע"ב או דס"ג איזו מהם גבוה מחברתה ובוה אל יקשה בעיניך הדברים ההם כי לא פליגי כי הרי כאן הוי"ה דס"ג גדולה על של ע"ב ולפעמים הוא להפך כי הרי רישא קדמאה היא יודין דע"ב ותניינא דס"ג ואח"ך הוא להפך כי הוי"ה זו דס"ג גבוה על שלשה הויות דע"ב היוצאין ממנה כנו' ושם בדרפ"ח ע"א ביארתי נקודות שלשה ההויות האלה אשר ברישא תניינא. והנה אלו השלשה הויות שיש בהם שנים עשר אותיות הם בחי' י"ג תיקוני דיקנא דא"א והתיקון הי"ג הנקרא מזלא כולל את כולן כנו' באדרת נשא. וזמ"ש כאן מקור' דתלת שמהן אילין יו"ד ה"י וא"ו ה"י פירוש כי אלו השלשה הויות הנזכרות הנרמזות בי"ג תיקוני דיקנא דעתיקא כמבואר אצלנו בכיאוור ברכת כהנים וע"ש. ואמר כי המקור שלהם מהיכן יצאו הוא משם הויות ס"ג אשר היא ברישא תניינא דעתיקא כנו'. וכבר ידעת ענין יב"ק שהם ר"ת יחוד

שמהן אילין יו"ד ה"י וא"ו ה"י והוא הוי"ה דס"ג קדושא אהי"ה אהי"ה אהי"ה דמקורא דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א והוא מ"ה קשורה דתרויהו יחוד דתרויהו אדני דביה א"י דרמזין יאהדונה"י ודא עמודא דאמצעי' שכינתא איההדונהי ורמזין א"י רביעאה מן תרין שמהן מפרשן דרשימין בהון נוסחא אחרניא דרמזין יאהדונהי ודא עמודא דאמצעי' שכינתא איהי יאהדונה"י נוסחא אחרניא איהדונהי ע"כ מצאתי.

וביאורו הוא כמ"ש באדרת האזינו בדף רפ"ה ע"א וז"ל תלת רישין אתגלפן דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא כו' ושם ביארנו כי ברישא קדמאה הנקראת גלגלתא חוורא יש שם הוי"ה דמילוי יודין בנמטריא ע"ב וברישא תניינא יש הוי"ה דמילוי ס"ג וברישא תליתאה יש הוי"ה דמילוי אלפין בנמ"ה והנה מן הראש הראשונה נמשך רוחא דחי אל פומא קדישא דז"א ולכן אמרו שם באדרת נשא בדקל"ד ע"ב שו' ג' וז"ל. ובהאי אתרחיצו אבהתנא באהלבשא בהאי רוחא דמתפשט לכמה עברין כו' כי עתה אין כח להשיג ההיא רוחא והטעם הוא לפי שכיון שהוא רישא עלאה אינו יכול להתלבש כלל בשום אופן. אבל מן הראש השני' שהיא הוי"ה דס"ג אשר ממנה נמשכין י"ג נימין דשערי כמבואר אצלנו שם באדרת האזינו בדרפ"ח ע"א והנה

יִוֹד הַיָּהּ וְאֵלֵי הַיָּהּ והשורש של הקדושה הוא בשלושת השמות אהי"ה אהי"ה אהי"ה שמקורם הוא בשם הוי"ה במילוי ס"ג שהוא שם יו"ד ה"י וא"ו ה"י וסוד הקדושה הוא רמוז בפסוק השני שכ' יאר ה', ושרש ענין הקדושה הוא ברישא תליתאה דא"א הנקרא מוחא סתימאה ששם הוא שם מ"ה והוא מתפשט עד חוטם דעתיק ושם הוא ג' שמות אהי"ה וכן חוטם הוא כמנין ג' אהי"ה מאחר שהחוטם הוא בינה ולכן יש בו שם אהי"ה שהוא בבינה ושפע זה נמשך אל דיקנא יקרא דז"א [קנח] (שער מאמרי רשב"י). **קְשׁוּרָא**

אור הרשב"י

סתימאה והנה חוטם הוא בני' ס"ג והענין הוא כי אעפ"י שיצא מרישא תליתאה שהוא שם מ"ה דאלפין וס"ג הוא לעילא מיניה ברישא תנינא עכ"ז הענין הוא כי אמת הוא שהחוטם הוא ברישא תליתאה אבל הוא בגמטריא ס"ג לרמוז כי משם נמשך ס"ג אשר ברישא תניינא שהוא למעלה ממנו ומשם יצא רישא תליתאה וגם לטעם זה חוטם הוא בגמטריא שלשה שמות של אהי"ה אהי"ה אהי"ה. וטעם היות החוטם הנז' עולה בגמט' שלשה שמות אהי"ה שהוא בבינה הטעם הוא לפי שהחוטם הוא בינה ולכן נרמז בו שם אהיה שהוא בבינה וטעם הדבר הוא כמה שידעת כי שם ס"ג מתלבש בשם מ"ה דאלפין כנז' בתקונין דקכ"א. וכנגד השלשה יודין שיש בשם ס"ג יש שלשה אלפין במילוי מ"ה שהם סוד שלשה שמות אהי"ה שמתחילין באות אלף והם בגמטריא ס"ג וכל זה להורות כי הם נמשכין מן שם ס"ג דברישא תנינא. וזהו סוד פסוק הכל ס"ג כי אפי' שם מ"ה דאלפין נרמז בו ענין שם ס"ג. והנה מזה החוטם דעתיקא

ברכה קדושה ואלו השלשה היות הנזכרים שלשתם נקראים ברכה ונרמזות בפסוק יברכך ה' וישמרך.

[קנח] וכדאיתא בשער מאמרי רשב"י - פרשת נשא וז"ל: ענין קדושה היא ברישא תליתאה אשר היא הוי"ה דמילוי אלפין כנ"ל והנה זו הרישא תליתאה היא הנקראת מוח' סתימאה דעתיקא ובכל מקום בחינת הקדושה היא במוחין כנודע כי כל קדש הוא בחכמה שהוא במוח. ואמנם רוחא דרישא קדמאה לרוב מעלתו העליונה לא יכלה להתלבש בשום אבר אלא בבחינת הבל היוצא מן הפה ואף גם זה אינו מושג עתה רק לעתיד דרחצין אבהתנא לאתלבשה ביה כנ"ל. ורישא תנינא אינו כל כך נעלם כמוהו ולכן נתלבש למטה בסוד שערות הזקן דדיקנא דעתיקא כנז' שהוא יותר חומרי מהבל הפה אבל אינם בחינת אבר ממש אבל רישא תליתאה נתפשט עד החוטם דעתיקא שהוא אבר עצמיו ואותו ההבל היוצא משם הוא נמשך מרישא תליתאה הנקרא מוחא

דְּתַרְוִיָּהּ, יְחֹד דְּתַרְוִיָּהּ, אֲדַנִּי, דְּבִיָּה א"י וסוד הייחוד הוא הקישור של שני השמות הוי"ה אהי"ה שהם בסוד הברכה והקדושה, והם סוד שם אדני"ה וכנגדו הוא הפסוק השלישי של ישא ה' ובשם זה יש את האותיות א"י שהן ר"ת אהי"ה יהו"ה, דהיינו שאז דיקנא דא"א שהוא סוד ג' שמות הוי"ה ודיקנא דז"א שהוא סוד ג' שמות אהי"ה הם נמשכים לנוק' שהיא סוד שם אדני"ה ועי"כ היא מתייחדת עם ז"א הנקרא הוי"ה [קנט], דְּרַמְיִזִּין אִיהֶדְוָה"י (ס"א יאהדונה יְדָא עֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא והם רמוזים

אור הרשב"י

קשות ואם היתה בחי' דיקנא ושערות לנקבה היו מתרבים מאד הקליפות באחיותם בדיקנא דילה להיותה בסו' כל האצ"י ויחריבו העו' אבל עתה אינם יונקים שפע רק ממקום רחוק שהוא מדיקנא דז"א ואין בקליפות כל כך כח וכל כך שליטה למעלה ונחזור לבאר ענין המשכה הנמשכת מדיקנא דעתיקא ומדיקנא דז"א אל נוקביה ובוזה תבין סוד עשרים וארבע צירופים שיש בשם אדני כנודע והם כנגד י"ב תיקוני דיקנא דעתיקא וכנגד י"ב תיקוני דיקנא דז"א והנה י"ב הצירופי' הראשוני' הם בראש הנוק' וי"ב האחרים הם בגופא. ונבאר הי"ב שבראשה והנה הם אלו כי הנה נודע היות שבעה בחי' בגלגלתא דעתיקא כנו' בריש ספרא דצניעותא ואלו הם גלגלתא וטלא דבדולחא וקרומא ומצחא ועמר נקי ועיינין וחוטמא ואמנם בחי' העינין והחוטמא אינן נחשבין בעתיקא רק לבחינה אחת כי תרין עיינין הוו כחד ותרין נקבי חוטמא הוו חד אבל בנוקבא העיינין נחשבי' לשנים ונקבי החוטם לשנים

אשר נמשך מרישא תליתאה מוחא סתימאה דעתיקא הנה ממנו נמשך אל דיקנא יקירא דז"א. וכו' והרי ביארנו פסוק שני של יאר יי פניו אליך ויחונך שהוא סוד קדושה שהוא בסוד מוחא סתימאה רישא תליתאה כנ"ל וכמבואר אצלנו בביאור ברכת כהנים.

[קנט] וכדאיתא בשער מאמרי רשב"י – פרשת נשא וז"ל: כי בשם אדני יש בו שתי אותיות א"י כנו' בתקונין א' אהי"ה י' יהו"ה לרמוז כי תרין דקנין קדישין דעתיקא ודז"א תרויהו אתמשכן בנוק' הנק' אדני"ה וכנ"נ כי דיקנא דעתיקא היא בחי' שלשה הוי"ת ודיקנא דז"א שלשה אהי"ה ועם היות כי אין בנוקבא דז"א בחי' דיקנא עכ"ז לקמן נבאר איך הם נמשכין בה ונבאר תחילה טעם למה אין בחינת דיקנ' בנוקבא והטעם הוא במה שביארתי בסוד יפנה ויטול ידיו בקומו בבקר וע"ש מה שביארנו בענין שערות הראש כי מהם נמשכין דינין תקיפין מן המותרות שלהם אבל מותרו' שערות דיקנ' דאינן תקיפין יתיר נמשכו ממותריהם בחי' קליפות